

Den argentinska diktaturen

har ånyo väckt en pinsam sensation genom hårda åtgärder mot missnöjda och kritiker. Strejken bland järnvägsmännen har mötts med maktspråk; situationen är särskilt anmärkningsvärd med hänsyn till att Perón i järnvägarnas förstatligande — förut ägdes de i huvudsak av engelska bolag — sett en av sina största reformer och att just järnvägsmännen ansetts höra till diktatorns säkraste anhängare. Samtidigt har nya trakasserier satts i gång mot La Prensa, Sydamerikas största och bästa tidning. Åtgärderna mot La Prensa har tidigare huvudsakligen varit av direkt statlig natur: tidningen har indragits, dess pappersförråd har beslagtogs och sträng

ransonering av papper införts, åtal har väckts på grund av försiktigt kritiska artiklar. Nu tycks man vilja gå en annan, förut i några fall beträdd väg, i det att av regimen behärskade fackföreningar — tidningsbud, typografer, journalister — beordrats att genom strejk hindra tidningens verksamhet. Åtgärderna illustrerar de många möjligheter som en allsmäktig statsledning har att ingripa mot en missaglig press och hur frestande det är att bruka dessa möjligheter i besvärliga lägen.